

Evangelí del diumenge de la setmana VII de durant l'any (C): només l'amor venç l'odi

Evangelí i comentari de
l'Evangelí del diumenge de la
setmana VII de durant l'any.
"Perdoneu, i sereu perdonats".
És necessari trobar una sortida
als conflictes quotidians. La
proposta de Jesús és creativa i
eficaç: només l'amor és capaç
de desarmar l'odi.

Evangelí (Lc 6, 27-38)

Però a vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els vostres enemics, feu bé als qui us odien, beneïu els qui us maleeixen, pregueu pels qui us calumnien. Si algú et pega en una galta, para-li també l'altra, i si et vol prendre el mantell, no li neguis el vestit. Dona a tothom qui et demana, i no reclamis res al qui et pren allò que és teu. Tracteu els altres tal com voleu que ells us tractin. Si estimeu els qui us estimen, qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells qui els estimen! I si feu bé als qui us en fan, qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors! I si feu préstecs als qui espereu que us donaran alguna cosa, qui us ho ha d'agrair? També els pecadors fan préstecs als pecadors, si saben que en trauran un guany.

Però vosaltres, estimeu els vostres enemics, feu bé i presteu sense esperar res a canvi: llavors serà gran la vostra recompensa, i sereu fills de

l'Altíssim, que és bo amb els
desagraïts i amb els dolents.

Sigueu misericordiosos com ho és el
vostre Pare.

No judiqueu, i no sereu judicats; no
condemneu, i no sereu condemnats;
perdoneu, i sereu perdonats. Doneu,
i us donaran: us abocaran a la falda
una bona mesura, atapeïda,
sacsejada i curulla fins a vessar. Tal
com mesureu sereu mesurats.

.....

Comentari a l'Evangelí

Una vegada que Jesús ha presentat
les benaurances, les claus que
descobreixen on és la felicitat (cf. *Lc*
6, 20-26), ara assenyala el camí per
assolir-la, un corriol dur i espinós,
però que val la pena recórrer. Les
paraules són exigents.

“Estimeu els vostres enemics”. No és això una cosa que excedeix la capacitat humana? És, certament, costós però necessari. Només cal obrir els ulls per veure que, en les relacions professionals, en el debat polític i social, i fins i tot, de vegades, entre amics i membres de la pròpia família, es fa mal, es cometin injustícies, i no falten humiliacions, rancúnies o venjances. Però quan la resposta a aquests atropellaments és violenta, les conseqüències encara són pitjors. És necessari trobar una sortida als conflictes des d'una altra perspectiva. La proposta de Jesús és creativa i eficaç: només l'amor és capaç de desarmar l'odi.

“Feu bé als qui us odien”. És just exigir fer el bé a qui ens guarda rancor o ens ha fet algun mal? “Jesús no pretén alterar el curs de la justícia humana, però, recorda els deixebles —observa el Papa Francesc— que per tenir relacions fraternals cal

suspendre els judicis i les condemnes. (...) El cristià ha de perdonar! Però per què? Perquè ha estat perdonat”[1]. Jesús va lliurar la seva vida a la Creu per portar la salvació al món sencer, també als seus perseguïdors.

“Beneïu els qui us maleeixen”. Quan destrossen els insults, les calúmnies, les difamacions, les xerrameques, i amb quina facilitat ens justifiquem quan ens sumem al cor dels xafarders! Tothom ha de romandre vigilant, perquè com diu Jaume: “la llengua és un foc, tot un món de malícia; és un més dels membres del cos, però fa impur tot el cos; inflama la roda de la vida i al final és inflamada per l'infern” (St 3, 6). La maledicència no és possible en el perfil del deixeble de Crist, sinó tot al contrari. Qui estima, parla bé fins i tot dels qui ho maleeixen, i els desitja el millor, que Déu els beneeixi. Resa fins i tot per aquells que ho estan

fastiguejant: “pregueu pels qui us calumnien”.

“Lluny, doncs, de la nostra conducta, per tant –assenyala Sant Josepmaria–, el record de les ofenses que ens hagin fet, de les humiliacions que hàgim patit —per injustes, incivils i barroeres que hagin estat—, perquè és cosa impròpia d’un fill de Déu haver preparat un registre per presentar un memorial de greuges. No podem oblidar l’exemple de Crist”[2]. El camí cristià no és fàcil, requereix afrontar proves àrdues en què és inevitable patir, com Jesús va patir a la Creu, però és un sender de pau, alegria i amor, que condueix a la felicitat. Només els qui perdonen es comporten com a bons fills de Déu Pare misericordiós i seran benaurats.

“Amb raó, aquesta pàgina evangèlica es considera la carta magna de la no-violència cristiana —comentava Benet XVI—, que no consisteix a

rendir-se davant el mal —segons una falsa interpretació de “parar l'altra galta” (cf. *Lc* 6, 29)—, sinó a respondre al mal amb el bé (...). L'amor als enemics constitueix el nucli de la “revolució cristiana”, revolució que no es basa en estratègies de poder econòmic, polític o mediàtic (...) sinó que és el do de Déu que s'obté confiant únicament i sense reserves en la seva bondat misericordiosa. Aquesta és la novetat de l'Evangelí, que canvia el món sense fer soroll”[3].

---

[1] Francesc, *Audiència general*, dimecres 21 de setembre de 2016

[2] St. Josepmaria, *Amics de Déu*, 309.

[3] Benet XVI, *Àngelus*, 18 de febrer de 2007

Francisco Varo

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-
diumenge-de-la-setmana-vii-de-durant-
lany-c-nomes-lamor-venc-lodi/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-setmana-vii-de-durant-lany-c-nomes-lamor-venc-lodi/)
(13/01/2026)